

[Nørskov.]

sættelse kan faa skæbnesvangre Følger for vort Land. Regeringen raader over den nødvendige Sagkundskab baade paa det militære og det udenrigspolitiske Omraade, og vil Regeringen gøre Brug af denne, indser vi ikke, at den behøver lang Tid for at blive klar over, hvad der i den foreliggende Situation er nødvendigt. Jeg gentager: Det er Regeringen, der har Ansvaret i denne Sag; vil den vedkende sig dette og effektivt skride til Handling, saa mener vi ikke, at den foreslaaede Kommission er nødvendig i Øjeblikket.

Venstre mener, at i denne Sag kan der ikke handles for hurtigt, hvilket gælder Problemet i sin Helhed, men der kan dog peges paa enkelte Omraader, hvor der efter vor Mening bør handles ganske ekstraordinært hurtigt. Jeg skal tillade mig ganske kort at nævne disse Omraader: For det første en Styrkelse af Flyvvervaabenet og Luftforsvaret, hvilket jo allerede er fremgaaet af min Tale. For det andet en Forøgelse af Hærens Materiel; det er jo nemlig beklagelsesvis saadan, at Hærens Materialkonto er formindsket og svækket derved, at der fra den er anvendt Penge til andre Formaal; ved en forøget Materialanskaffelse kan man ogsaa afhjælpe Arbejdsløsheden, idet der jo derved vil kunne komme flere Folk i Arbejde. Men endvidere vil jeg pege paa, at ogsaa en Forøgelse af Befalingsmændenes Antal er paakrævet, særlig af Officiantgruppen, ligesom man bør genindføre Militærmusikken, hvis Fjernelse fra Hæren har medført et stort Savn, ikke mindst for det menige Mandskab, hvilket jeg tidligere fra denne Plads har haft Lejlighed til at gøre udførligt Rede for.

Jeg har nu paa fuldkommen saglig Maade klarlagt mit Partis Stilling til denne betydningsfulde Sag, som til Tider har kunnet baade samle og splitte vort Folk. I Farens Stunder har den kunnet samle os i Kærlighed til vort Land, hvilket vor Historie viser mange Eksempler paa — i Fredens Dage, naar der ingen synderlig Fare var, har den ofte virket splittende. Intet skulde glæde mit Parti og mig mere, end hvis det paa dette Omraade kunde lysne, saaledes at vi ved større Enighed end tidligere kan skabe os et Værn, som kan bidrage til at sikre os Freden. Thi vort Folk har intet inderligere Ønske end at leve i Fred og god Forstaaelse med alle Nationer.

Det er den ene Side af Sagen. Den anden Side er den, at vi gennem vort Værn viser Verden udadtil, at vi er rede til at gøre vor Pligt som Medlem af Folkenes For-

bund, og hvis den Ulykke skulde ske, at en Fredsbryder vil krænke vor Frihed og Uafhængighed, er det mit Ønske, at vi maa kunne vise samme Sejghed i Forsvaret af vort gamle Land som vore Fædre, der kæmpede ved Helgoland og Dybbøl.

Rager: Maa jeg, inden jeg udtaler mig til det foreliggende Lovforslag, gøre en enkelt Bemærkning til den ærede Taler, som nu forlod denne Talerstol, det ærede Medlem Hr. Nørskov. Det er blot i Anledning af Loven af 1932 og Partiernes Stilling til og Ansvar for denne Lov. Dér vil jeg gerne have Lov til at erindre om vor Stilling til Lovene af 1932. Jeg vil henvise til, hvad vor daværende Ordfører, Landsdommer Jesper Simonsen, udtalte. Han udtalte sig meget tydeligt i den Tale, han holdt ved disse Loves første Behandling i Folketinget den 21. Marts 1932, og angaaende Udtalelserne vil jeg henvise til Folketings-tidende for det paagældende Aar Sp. 4408—11. Ud over denne Henvisning vil jeg udbede mig den højtærede Formands Tilladelse til et ganske kort Citat af det mest karakteristiske af Landsdommer Simonsens Udtalelser. De lød saaledes:

„Men vi kan altsaa faa en Besparelse paa denne Maade, og da Ordningen, som den foreslaas her, og Ordningen af 1922 efter vor Opfattelse maa siges at være i Virkeligheden Hip som Hap, hvorfor skulde vi saa ikke tage denne Ordning, der bringer os en betydelig Besparelse? Dermed har vi aldeles ikke skiftet Opfattelse af, hvilke principielle Synspunkter der bør ligge til Grund for Ordningen af det væbnede Beredskab, og hvorledes dette i øvrigt bør udformes. Det er en *Besparelserforanstaltning*, som vi med god Samvittighed kan tage, ogsaa fordi det foreliggende Forslag i Sammenligning med Ordningen af 1922 maa siges at være lige egnet til at løse de Opgaver, som vi erkender det væbnede Beredskab har.“

Det var under Henvisning til disse Udtalelser, Det radikale Venstre i 1932 stemte for Vedtagelsen af disse Love.

Jeg skal derefter gaa over til at gøre nogle Bemærkninger om det Forslag, vi i Dag behandler, et Forslag, som i Virkeligheden bestaar af to Lovforslag, det ene om en Bevilling til Flyvemateriel og til Luftforsvar og det andet om Nedsættelse af en hurtigt arbejdende Kommission. Bevillingen til Flyvemateriellet er sat til 20 Mill. Kr., som skulde anvendes gennem en 4-aarig Periode og det første Aar med dobbelt saa stort et Beløb som i hvert af de